

ложи брѣме-то си на Господа. Може ли дiаволь-тъ да ни стори повече отъ това — да ны удуши?”

Лутеръ е черпалъ помощь и силѣ отъ молитвѣ-тѣ. Той посвятявалъ по три часа ежедневно на усърдны молитвы; и по-послѣ казалъ въ еднѣ проповѣдь за молитвѣ-тѣ, “Испытвалъ съмъ ѣ азъ, и други заедно съ мене, особенно когато дiаволь-тъ искаше да ны изяде на Аугсбургскѣ-тѣ Дiетѣ, и всичко ни ся виждаше мрачно, и народъ-тъ бѣше толкозъ развълнуванъ, щото всѣкы очакваше да ся разруши всичко, както нѣкои смѣло-смѣло заплашвахъ, и ножове даже ся истеглихъ, и пушки ся напѣлнихъ. Но Богъ услыша молитвѣ-тѣ ни. Той смѣлча крѣсѣцы-тѣ и заплашванiя-та на крѣскачы-тѣ, и ни даде благопрiятенъ миръ и благополучнѣ годинѣ.”

Изработеный-тъ Символь Вѣры, слѣдъ много опытванiя на Императоръ-тъ да забрани да не ся чете всенародно, былъ прѣдставенъ, на Латинскы и Германскы, на одобрение отъ Императоръ-тъ и държавицы-тѣ. Экземпляръ-тъ на Германскы былъ прочетенъ ясно и тържественно отъ Саксонскый-тъ Канцлеръ. Така евангелска-та вѣра, койкто Лутеръ самъ провъзгласилъ прѣди деветъ години въ Вормсѣ, была сега откровенно испо-